

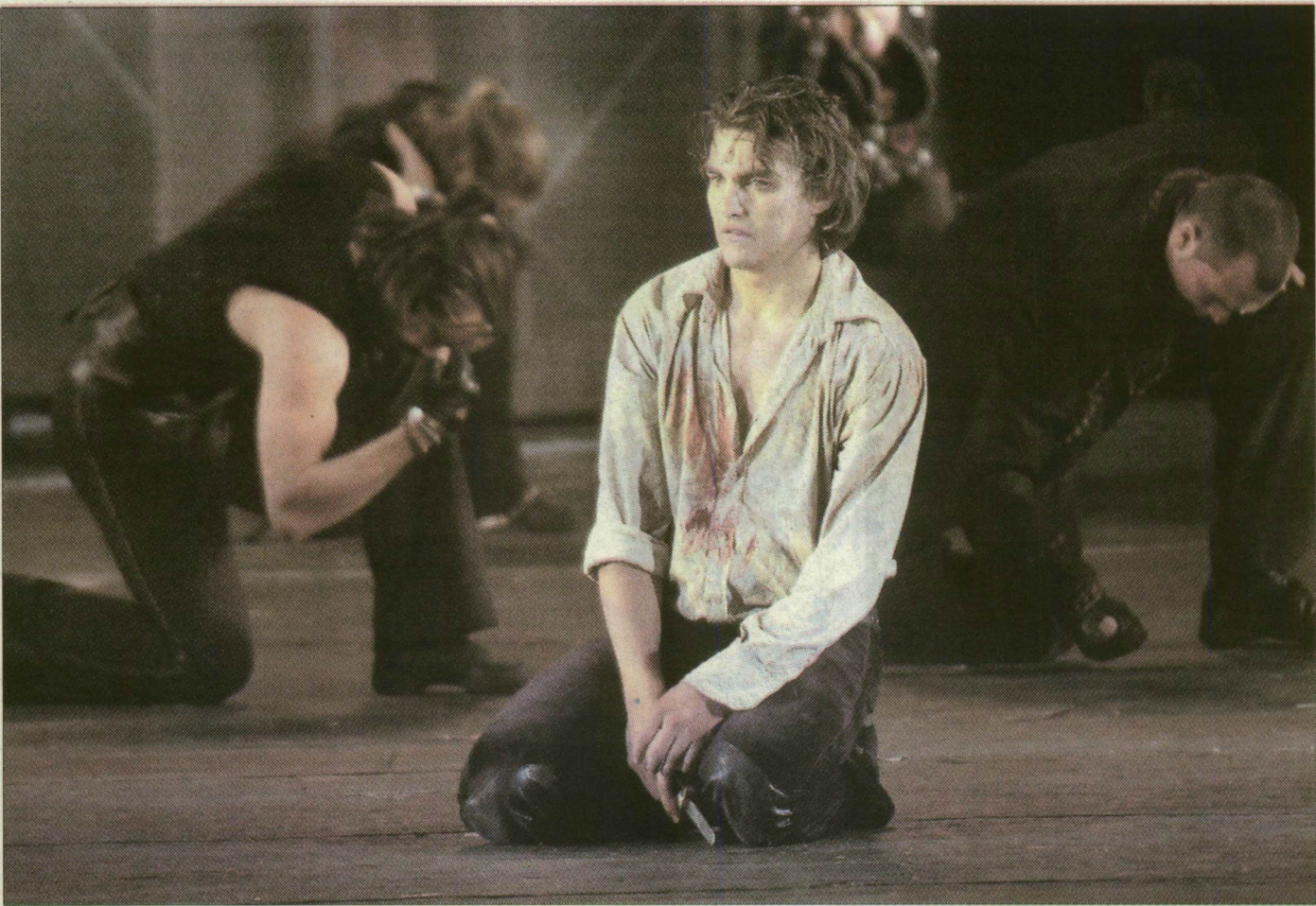
Dolhai Attila dögösebb, rockosabb saját számokból önálló lemezt szeretne

Apás szülésről jött a Dóm térre

A Rómeót alakító Dolhai Attila egész nyáron azért izgult, ne-hogy lemaradjon a Dóm téri próbák miatt második kislánya születéséről. Szerencséje volt, két héttel ezelőtt még ott lehetett a kis Emma világrajövetelekor. A szimpatikus fiatal musicalszínész játszott már Szegeden: évekkal ezelőtt Tony volt a West Side Story nagy-színházi előadásain.

Dolhai Attila először a zsámbéki tanítóképző főiskolán szerzett diplomát, majd bekerült Gőr Nagy Mária egyik produkciójába. Onnan ajánlották a nyíregyházi Jézus Krisztus Szupersztárba. Azután Kerényi Miklós Gábor is felfigyelt a tehetségére, és a miskolci Elisabeth-rendezésében Rudolf szerepét osztotta rá. A Jet-csapat tagjaként fellépett a Dóm téri West Side Storyban is, majd a kőszínházi verzióban már Tonyként láthatta a közönség.

– A Dóm téri bemutatkozásom mindig valami fontos esemény-nel egyszerre történik. Akkor nősültem, amikor a West Side Story-t próbáltuk itt, most pedig augusztus elejére vártuk a második kislányunk születését. Egész nyáron reménykedtem, hogy jelen tudok még lenni. Szerencsém volt, mert Emma július 29-én rendben megszületett. Jólesett volna még egy kicsit otthon maradni velük, de már annak is örültem, hogy ott lehettem a nagy eseményen. Két napig még odahaza sűrögtem-forogtam mellettük, de azután el kellett jönnöm a szegedi próbákra. Bevallom, nagyon vágyom már haza – meséli Dolhai Attila. – Még akkor is, ha számomra a szegedi szabadtérinek semmivel össze nem hasonlítható varázsa van, és fantasztikus érzés a szabad ég alatt négyezer ember előtt énekelni. A város hangulata is csodálatos. Amikor legelőször kiálltam most a színpadra, még üres volt a nézőtér, de már így is any-

Dolhai Attila a Rómeó és Júlia szegedi próbáján

Fotó: Schmidt Andrea

nyira élveztem az éneklést, mert új távlatok nyíltak. Egészen más például az erkélyjelenetet a csilagos ég alatt eljátszani. Itt a nézőkön túl is van még világ. A színpad nagysága, levegőssége miatt más energiabeosztást kíván a produkció, mint az operettszínházban. A nagy tér segít is, mert lendületet ad a játéknak, ugyanakkor sokkal nehezebb is a dolgunk, mert intenzívebb mozgást kíván. A rossz idő miatt kevesebbet próbálhattunk, mint terveztük, de azért a bemutatóra már tréningben leszünk.

Mielőtt színész lett, Dolhai Attila három évig klasszikus gitáron

tanult játszani, majd autodidak-taként kezdett énekelni. Két zenekarral is dolgozott, eleinte blues-t is énekelt.

– A színművészetin Bagó Gizella lett az énekmesterem, akitől rengeteget tanultam. Szeretnék még az idén egy lemezt készíteni, amelyen már nem musicaleket adnék elő, hanem a saját dalaimat. Az igazat megvallva, a Rómeó és Júlia erősen romantikus, érzelmes stílusa és kifejezetten populáris zenéje kicsit távol áll tőlem, ennél én vadorzóbb vagyok. A dallamos popzenénél jobban szeretem a picit dögösebb, rockosabb muzsikát, ezért meg-

próbáltam Rómeó dalait is kissé átfőrdőlni – árulja el a fiatal színész, aki az utóbbi években a Budapesti Operettszínház egyik legtöbbet foglalkoztatott musical-sztárjává vált, és sorra játssza a főszerepeket.

– Hatalmas munka van ebben a produkcióban. A siker a szerzők, a rendező, a karmesterek, a szereplőgárda, a színházi szervezés és a marketing összehangolt munkájának eredménye. Az utóbbi években létrejött egy ütőképes, fiatal musicalcsapat az operettszínházban. Kerényi Miklós Gábor a Rómeó és Júlia színpadra állításakor olyan

örök mondanivalót talált, ami Shakespeare eredetijéhez is nagyon közel áll. Mindnyájunktól azt kérte, hogy a legszélsőségsébb helyzeteket, érzelmeket is próbáljuk átélni és megjeleníteni – mondja Dolhai Attila, aki idén szerzett diplomát a színművészetin. – Kerényi tanár úr tanácsára és biztatására végeztem el az egyetemet, aminek nagyon örülök, mert hihetetlenül sokat tanultam. Olyan egyéniségekkel találkozhattam, akik nem mindennapi módon gondolkodnak a munkáról és a művészetről.

HOLLÓSI ZSOLT

Capuletné fagyizik a Virágban, lóg a strandon, és nem hord napszemüveget

Szeged Sissije kilenc év után visszatért

Janza Kata 1996-ban a Dóm téri színpadon debütált az Elisabeth című musical címszerepében. Kilenc évvel később most ismét itt játszik, ezúttal a Rómeó és Júlia Capuletnéjeként. A fiatal színésznő Szegeden is együtt lehet párjával, tegnap pedig kislánya is ideutazott hozzá.

– Misztikus visszajönnöm Szegedre – fogalmazta meg érzéseit a várossal kapcsolatban Janza Kata. – Itt kezdtem a pályámat, és mindjárt az Elisabeth gyönyörű főszerepével, négyezer ember előtt. Ezért a városba érkezni nekem mindig olyan egy kicsit, mintha haza jönnék. Arról nem is beszélve, hogy egy teljesen más világba kerülök, amikor a Dóm tér színpadára lépek.

A fiatal színésznőnek saját bevallása szerint kicsit furcsa volt eleinte, hogy anyaszerepet játszik, de aztán megnyugtatták: Shakespeare eredeti történetében Capuletné 28 éves. – Ráadásul ez egy erős, sokszínű karakter, úgyhogy nagyon szeretem megformálni, és igazi kihívásként tekintek rá, mert eddig még nem volt dolgom ilyen szereppel – tette hozzá. – Egyrészt érző édesanya, aki félti a lányát, de képes gyűlölködni is, ami a fantasztikus Csengeri Ottiliával énekelt Gyűlölet című duettből is kiderül. Ebben a feldolgozásban pedig, amit most Szegeden játszunk, Capuletnének megmutatkozik még egy jellemzője: olyan nő, aki picit belefásult a sorába, a férjével már nincs olyan jó kapcsolatban. De megoldja: flörtöl a szolgálkkal.

Janza Kata magánemberként szöges ellentéte az általa játszott figurának.

– Engem a lányom megesz reggelire – mondta nevetve. – Egyáltalán nem vagyok szigorú vagy következetes, de úgy gondolom, a mi pályánkon nincs is na-

gyon lehetőség erre. A rengeteg próba és előadás miatt ritkán látom, és ha végre együtt vagyunk, nincs szívem nem

megvenni a százhuszonhatodik fruttit. Ez rossz dolog, tudom. Ez az egy, ami miatt ezt a pályát nem szeretem. De ha

már így alakult, ez van: nálunk az a módi, hogy Janka csettint, anya pedig ugrik.

Janza Kata mostanában már óvja magánéletét a sajtótól, ezért barátjáról csak annyit árult el: ő is az operettszínházban dolgozik, táncosként.

– Ezt a fiút nagyon-nagyon imádom. Általa olyan ajándékot kaptam az életből, amitől másfél éve a föld fölött járok. Ilyet még életemben nem éreztem. Ezért nagyon szeretném, ha tudná: fontos, amit ő kér vagy mond. Ha nem szeretne fényképeken szerepelni, vagy az újságban olvasni a nevét, akkor ezt tiszteletben kell tartanom.

A színésznő párjával együtt érkezett Szegedre, tegnap pedig lánya is utána jött. Napközben együtt fagyznak a Virágban, kóborolnak a Tisza-parton, halászlét esznek, és terveznek egy ópusztaszeri látogatást is.

– Imádom a strandon is lógni, isteni a gofrijuk – mesélte a színésznő, akit egyáltalán nem zavar, sőt büszke rá, hogy a városban lépten-nyomon felismerik. – Én nem vagyok az az elfordulás, három napszemüveg mögé bújós. Szeretek beszélgetni az emberekkel.

Persze van, amikor még szavakra sincs szükség. – Néhány napja ücsörögtem egy parkban, amikor egy bácsika leült mellém – mesélte. – Furcsálltam, a szokásos budapesti hozzáállással: miért ült pont mellém, amikor van még két teljesen üres pad? De aztán arra gondoltam: miért ne? Rám mosolygott, kezit csókolom, én is köszöntem, jó napot kívánok, és aztán olyan tartalmasan hallgattunk egymás mellett egy fél órán keresztül, hogy azt hiszem: többet megbeszéltünk egymásról, meg a világról, mint bárki ebben a városban azon a délutánon.

Janza Kata ismét Szegeden szerepel

Fotó: Schmidt Andrea

TIMÁR KRISZTA

Lili bárónő örökzöldjei a Ságvárban

Husza Jenő legnépszerűbb dalai csendülnek fel ma és holnap este fél 9-től a Kovács Zsuzsa rendezésében látható Lili bárónőben a Ságvári gimnázium udvarán.

MUNKATÁRSUNKTÓL

„Tündérkirálynő légy a párom...”, „Egy férfi képe van a szívem közepében”, „Egy kis cigaretta valódi finom” – hosszan lehetne sorolni az 130 évvel ezelőtt Szegeden született Husza Jenő örökzöld slágereit, amelyek mind elhangzanak a Lili bárónőben. A tönkrement Illésházy gróf (Leblanc Győző) birtokát megveszi a gazdag Malomszegi báró (Mucsi Sándor). A megérkező új tulajdonosok a csomagoló gróft komornyiknak nézik, aki ebbéli tisztségében a kastélyban marad, leginkább azért, mert megtetszik neki az új tulajdonos lánya, Lili (Szóka Júlia). Ezzel indul Husza Jenő talán legnépszerűbb operettje, amit a Nyári esték sorozatában ma és holnap a szegedi Ságvári gimnázium udvarán láthat a közönség, a Blaha Lujza Színház vendéggjátékában. A Budapesti Operettszínház művészeinek közreműködésével a Szegedről indult Kovács Zsuzsa rendezte a produkciót, aki Clariss szerepében maga is színpadra lép. A primadonna és a bonviván, Lili és Illésházy – akik egyébként élő, valós személyek voltak – andalító dallamait a szubrett és táncoskomikus akrobatikus, fergeteges számai, például a „Gyere, csókolj meg szaporán tubicám” fűszerezik.

Kísérletező kortársak kiállítása

A kortárs magyar képzőművészet legprogresszívebb alkotói közül többen is szerepelnek a XI. Szegedi Művésztelep kiállításán, amit Szuromi Pál művészettörténész nyitott meg a Bartók Béla Művelődési Központ B Galériájában.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A hazai képzőművészet jeles alkotói vesznek részt minden nyáron a Szegedi Művésztelepen, amely 1995-ben azzal a céllal indult, hogy a hosszú évek után megszűnt európai rangú makói grafikai művésztelep hagyományait, szellemiségét folytassa. A Makón alkotó művészek annak idején a grafikában hajtottak végre frontáttörést, s követőik eleinte Szegeden is ezen az úton indultak el. Ám nem sikerült olyan korszerű, használható gépeket szerezni, amelyek felveheték volna a versenyt a makóiakkal, ezért két-három év után elhatározták, hogy inkább univerzális, kísérleti művésztelepet csinálnak Szegeden. Nem szabtak merev műfaji korlátokat, hanem a kortárs képzőművészet legaktuálisabb kérdéseinek vizsgálatát és a kísérletezés volt a fő céljuk.

A művésztelep vezetőjének, Kótai Tamásnak a segítségével a fiatal és a középkorú kortárs magyar képzőművészet színe-java, a legprogresszívebb, legtehetségesebb alkotók járnak nyaranta Szegedre. A B Galériában látható tárlaton Bereznai Péter, William Dick, Elekes Károly, Előd Ágnes, Erdélyi Gábor, Huszár Imre, Kovács Keve János, Kótai Tamás, Szabó Ádám, Szász György és Szurcsik József munkái szerepelnek. A kiállítás augusztus 19-éig tart nyitva, hétfőtől péntekig 10–18 óráig látogatható.